

Ob dnevu državnosti: Bo drugi blok nuklearke ameriški ali ruski?

Piscev, katerih razmišljanja objavljam v Spletnem časopisu, praviloma posebej ne predstavljam. Ker pa je bilo, ko je **Ivan Tomše** nedavno [protestiral proti dvigu naročnine za RTV](#), kar nekaj nenavadnih odzivov in vprašanj, kdo je ta Tomše, ob njegovi objavi razmišljanja o energetske politiki opozarjam, da gre za danes že upokojenega delegata skupščine, ki je osamosvojila državo. Tomše je v času, ko je potekala vojna za osamosvojitve, ki se je te dni spominjamo, v skupščini zastopal Zelene. Bil je tudi član prvega izvršnega sveta občine Brežice, predsednik skupščine te občine... Za tiste, ki imajo radi višine, je tudi avtor knjige o Potepanjih po gorah:

“ENERGETSKI KONCEPT SLOVENIJE, Razmišljanja ob dnevu državnosti

Republika Slovenija že nekaj časa sprejema »Energetski koncept Slovenije«. Zakaj se zadeva ne premakne?

Slovenija nima lastne geopolitične strategije in ne ve, kaj želi v prihodnosti dejansko doseči. Svetovni centri moči

sprejemajo geopolitične strategije na dolgi rok (najmanj 30 do 50 let). V teh strategijah so zajete tudi vse »male« države sveta, ki po načelih globalizma nimajo možnosti, da sprejemajo svoje odločitve, še posebej v nasprotju z ocenami »velikih«.

Iz navedenega sledi, da Slovenija ne ve, ali bi svojo energetska politiko uskladila z interesi Amerike ali Rusije. Na zadnjem srečanju »Tri morja« je zastopnik Amerike nagovarjal (lahko bi rekli, da je dejansko zahteval) naj se Slovenija vendar odloči za gradnjo druge jedrske elektrarne po načrtih Westinghousa, ker je to »najbolj varen sistem na svetu«. Slovenska politika je v dilemi, saj ne ve, kaj bi v tem primeru rekli Rusi, s katerimi imamo veliko tesnejše stike kot z Američani.

Pri energetska politiki pa ne gre le za interese Američanov ali Rusov. Veliko bolj je pomembno, kako bo sprejeta energetska politika vplivala na življenje državljanov Slovenije. Zadnja velika investicija v TEŠ 6 je prinesla kolaps, saj elektrarna nima dovolj lastnih energetskih virov, zato že razmišljajo o uvozu premoga. Cena energije ne pokriva lastnih stroškov, zato politika išče razne oblike dviga cene. Kar pa je najpomembnejše, elektrarna močno onesnažuje okolje in cena izpustov postaja ekonomsko nevzdržna.

Gradnja drugega bloka jedrske elektrarne naj bi prinesla »čistejšo« energijo, ki naj bi bila tudi cenovno sprejemljivejša. Sistem je mogoče uporabljati določeno število let, nato pa nastopijo problemi. Ker gre za sevanja, ki so človeku nevarna, je potrebno skrbeti za varno odlaganje vseh odpadkov, ki so vir sevanja in razgradnjo jedrskega objekta. Posebej to velja za uporabljeno jedrsko gorivo, ki je človeku nevarno na sto tisoče let. Torej stotine generacij bo moralo skrbeti za ta odpadek, ko jim »mrtva« elektrarna ne bo proizvajala nič, le stroške.

Je sedanja generacija Slovencev upravičena razmišljati o

gradnji druge jedrske elektrarne in naprtiti stotinam generacij stroške za varovanje jedrskega goriva in drugih radioaktivnih odpadkov? Smo resnično veliki egoisti, ki razmišljamo le o svoji trenutni koristi?

Zakaj se je Nemčija odločila zapreti vse svoj jedrske elektrarne. Bo zaradi tega država ostala »v temi«? Zanesljivo ne, saj obstajajo ekološko sprejemljivejši sistemi proizvodnje električne energije, v katere je potrebno vlagati, da bi v prihodnje zagotavljali zadosti energije. Najcenejša je energija sonca, pa energija vetra, termalna energija, itd. Bomo pravočasno dosegli preboj na teh področjih?

Energetski koncept Slovenije naj bi sledil sodobnim pristopom v svetu in ne željam kapitala, ki želi kovati velike dobičke na račun državljanov Slovenije.

Ivan Tomše"